

cum Deo, in qua ibunt sancti de virtute in virtutem. Et hoc in Christo Jesu, quia per Filium sumus reddēti, et per ipsum remunerati. Deus Pater per Filium suum nos redēdit, per quem et vocāvit, quem pro redemptione generis humani incarnari [Cod., incoronari] constituit. *Modicum passos*. Bene dicit, *modicum passos*, quia passiones hujus temporis modicae

sunt ad comparationem futuræ beatitudinis. Sic enim ait Dominus: *Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. IPSE PERFICIET, scilicet Deus, qui vocāvit nos in æternam vitam gloriam, perficiet corpore, CONFIRMABIT animo, SOLIDABIT spiritu: perficiet in perseverantia boni operis, confirmabit præmio, solidabit brachio vitæ æternæ.*

EODEM TEMPORE:

JOANNES, ARELATENSIS EPISCOPUS.

JOANNIS, ARELATENSIS EPISCOPI,

EPISTOLA AD VIRGINES MONASTERII SANCTÆ MARIE.

Sanctis ac venerandis in Christo sororibus, ipsis B quibus sanctæ memoriæ prædecessor noster Aurelianus episcopus monasterium sanctæ Mariæ intra muros Arelatensis urbis constituit, præcepta vivendi sancivit, Joannes, gratia Domini ac Dei nostri Jesu Christi, episcopus.

Cum plenissime series regulæ vobis constitutæ vitæ et vestitus qualitatem et quantitatem vestræ sanctitatis contineat, nihilque indignum in ea, quod ad emendationem formulæ ejus pertineat, inveniat; tamen pro charitate et cura ejusdem, quam Dominus Ecclesiæ suæ commendavit, admonemus, ut cum quanta possumus industria vigilemus, ne aliquam occasionem antiquo hosti subripiendi sanctum gregem relinquamus; nobisque futuro judicio censurâ pro torporis negligentia justissime inferatur; aliqua vestræ sanctitatis addicimus, per quæ, ut nobis videtur, liberis gressibus, nullisque præpedientibus occasionibus inter [forte iter] cœlestis Jerusalem, Christo Domino præviante, incedere valeatis. Præcipimus

itaque, postulantes sanctam charitatem vestram, et in ipsis temporibus, quibus jejuniandi et reficiendi vobis statuta præcepta sunt, nulla sit vobis cum viris aut mulieribus religiosis aut laicis, quamvis quibuslibet propinquis aut extraneis, potandi licentia. Sed et tantum ipsis, quibus præfati sumus, pro charitatis officio, sicut concedat vestram sanctitatem, potulos offerre præcipimus. Vos tamen in eorum præsentia in omnibus abstinete; ne si licentius eam eis indulta occasione potata fueritis, in resolutione potandi aut cor vestrum contraria cogitatio subripiat, aut jocus indecens per oculos et aures, et verba aut tactus prorumpat. Sed sicut diximus, ab hujusmodi licentia in omnibus abstinete, et per gradus singulos regulæ constitutæ ambulantes, vitæ præsentis cursum feliciter gradiamini; et vitæ æternæ mansiones permissione Domini nostri Jesu Christi ingredi festinetis. Quod ipse præstare dignetur, qui cum Patre et Spiritu sancto unus Deus permanet in sæculis, per sæcula, in sæcula sæculorum.

EODEM TEMPORE.

JOANNES, BICLARENSIS ABBAS.

(Galland. Biblioth. t. XII.)

NOTITIA.

I. Joannes, Gothis oriundus, Scalabi in Lusitanie provincia ortum duxit. De eo hæc Isidorus Hispaniensis (a): « Hic cum esset adolescens, Constanti-

nopolim perrexit, ibique Græca et Latina eruditione nutritus, post decem et septem annos in Hispania reversus est eodem tempore quo, incitante rege Leu-

(a) Isid. Hisp., lib de Vir. illustr., cap. 31.

vigildo, Ariana fervebat insana. Hunc supra dictus A
 rex cum ad nefandæ hæresis credulitatem compelleret, et hic omnino resisteret, exilio trusus et Barcinonem relegatus, per decem annos multas insidias et persecutiones ab Arianis perpressus est. Qui postea condidit monasterium, quod nunc Biclaro dicitur. » Hæc ille. Hinc noster auctor Joannes abbas Biclarenensis vocari consuevit. De hoc autem cœnobio Biclaro (Vallis elaræ) appellato, plerique post Marianam (a), constructam ad Pyrenæi montis radices perhibent. Qua de re consulendus omnino Mabillonius (b). Deinceps vero a Recaredo rege christianissimo ab exilio revocatus, ad ecclesiam Gerundensem legendam fuit evectus anno 592, ut arguit Nicolaus Antonius (c). Porro concilio Barcinonensi subscripsisse anno 599 comperitur (d) ac demum Svinthilæ regis ætate, id est, post annum 621, quo ille regnare cepit, Sisobuto et Recaredo ejus filio morte sublatis, ipsum ad cœlos migrasse, ecclesiæque Gerundensis reginæ Nonite reliquisse, litteris commendari laudatus Mariana (e). Paulo aliter Nicolaus Antonius, ex quo cum vitam produxisse usque ad annum 620 edocemur (f).

H. Scripsit Chronicon ab anno 566 quo Victor Turonensis desinit, usque ad annum 590, id est, ab anno 1 Justinii junioris ad annum 8 Mauriti imperatoris et Recaredi regis 4. Adisis Pagium (g). Unde Vossius corrigendas, qui Mauritiū annum 8 et Recaredi 4 statuit Christi annum 594. Porro ex purpurato patre de Aguirre intelligimus (h), existare apud se additionem incerti auctoris ad istud Chronicon, complectentem gesta ab anno Christi 601 usque ad annum 742 quam se in lucem edituram pollicetur. Hæc Pagius (i). Ejusmodi vero nostri præsulis Gerundensis Chronicon, descriptum ab Andrea Schotto ex Codice bibliothecæ Toletanæ, primus publici juris fecit Ingolstadii anno 1600, cum Victore Tanenensi, legatione Luitprandi ad Nicophorum Phocam et synodo Bavarica Henricus Canisius; quod postea Scæfger emendatius excudendum curavit Amstel. anno 1606 in Thesoro Temporum cum Eusebio aliisque Chronographis. Aliæ dæ præterea existant hujusce Chroni-

nici editiones : altera Francisci Schotti (j), altera doctissimi cardinalis de Aguirre (k). Ad nostram vero quod attinet, Scaligerianam potissimum secuti sumus; quam enim Basnagius ex Canisio evulgavit (l), haud paucis mendis obsitam quin et alicubi hiulcam animadvertimus : quod et contigit in Victore Tunnenensi, ut pluribus superius docuimus.

III. Operæ porro pretium nos facturos ducimus, si notis quas Chronico auctoris nostri subjecimus, unam et alteram hic adjiciamus, post operis impressionem nobis obiter observatas. Et primam quidem ad annum 7 Justinii junioris, hæc abbas (m) : *Leovigildus Sabariam ingressus, Sabos vastat, et provinciam ipsam in suam redigit ditionem.* Ad quem locum dubitat Wesselingius (n), sine abbatis *Sabaria* etque in Isidori Chron. Goth., æra 608, *Sibaria*, eadem atque *Sibaris* in Itinerario Antonini Augusti. v. Videntur enim, inquit, provinciam fuisse indicare, quanquam et ea ab urbe cognomen ducere poterit. Ut et est, nihil opus erit ad episcopi Sibarientis Januarii qui Illiberitanæ synodo interfuit, sedem constituentem regis Higuerræ ex Luitprandi Adversariis, num. 226, a quibus, quod obiter moneo; non bene sibi cavet ampl. Cuperus ad Lactantium de Mortib. persecut. caput 16. » Hæc ille. Alter præterea locus exstat ad annum 9 Justinii, qui sic se habet (b) : *Aramandarus Saracenorum rex Constantino-polim venit et cum stemate suo, etc.* Ubi Cotelierius (p) :

« Reponi potest, inquit, *schemate*, seu potius *stemmate*; *σχήμα* enim, *schema*, *habitus*, passim hoc sensu occurrunt : » *στέμμα* vero, *stemma*, id est, *corona*, *sertum*. Tertius denique locus habetur ad annum 3 Mauritiū, ubi sic (q) : *Castrum vero quod Hodierno vocatur.* Hic autem pro *Hodierno* legendum *Ugernum*, ex Gregorio Turonensi liquet, qui memorat *Ugernum Arclatense castrum* (r). Ad quæ verba videas adnotata Ruinartio. De celebri hujus castri nomine plura item observat Pagius (s) post Adrianum Valesium (t), et post Pagium Wesselingius modo laudatus (u).

(a) Marian., de Reb. Hisp., lib. v, cap. 13, tom. I, p. 188, edit. Hag. Comit. 1733.

(b) Mabill., Annal. Bened., lib. iii, § 35, tom. I, p. 66.

(c) Nic. Ant., Bibl. vet. Hisp., lib. iv, cap. 6, tom. I, pagg. 227 seq.

(d) Concil. tom. VI, p. 1340, c, edit. 1 Ven. Labb.

(e) Mabill., loc. cit.

(f) Nic. Ant., loc. cit.

(g) Pag., ad ann. 589, § 7; et 591, § 5; et 593, § 3.

(h) De Aguirr., Notit. concilior. Hispan., pag. 96.

(i) Pag., ad ann. 589, § 7.

(j) Fr. Schott., Hispan. illustr. tom. IV, p. 153.

(k) De Aguirr., Concil. Hispan. tom. II, p. 421.

(l) Basnag., Thes. Monum. eccl. tom. I, pag.

D 337.

(m) Bicl., Chron., infra, (Col. 864.)

(n) Wessel., Vet. Roman. Itiner., pag. 435.

(o) Bicl., Chron., infra, (Col. 865.)

(p) Cotelier., Eccl. Gr. Monum. tom. I, p. 806, c.

(q) Bicl., Chron., infra, (Col. 867.)

(r) Greg. Turon., Hist. Franc. lib. viii, cap. 30.

(s) Pag., ad ann. 584, § 4.

(t) Adr. Vales., Notit. Galliar., verbo *Ugernum*.

(u) Wessel., loc. cit., pag. 553.